

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

25 päivänä maaliskuuta 2015*

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Varojen jäädyttäminen — Perusteluvelvollisuus — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Arviointivirhe — Omaisuudensuoja — Oikeus hyvään maineeseen — Oikeasuhteisuus

Asiassa T-563/12,

Central Bank of Iran, kotipaikka Teheran (Iran), edustajanaan barrister M. Lester,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Bishop ja V. Piessevaux,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumoamaan yhtäältä Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 15.10.2012 annettu neuvoston päätös 2012/635/YUTP (EUVL L 282, s. 58), siltä osin kuin siinä on pysytetty uudelleentarkastelun jälkeen kantajan nimi Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun päätöksen 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39) liitteessä II olevassa luettelossa, ja toisaalta Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 15.10.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 945/2012 (EUVL L 282, s. 16), siltä osin kuin siinä on pysytetty uudelleentarkastelun jälkeen kantajan nimi Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1) liitteessä IX olevassa luettelossa,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit I. Pelikánová (esittelevä tuomari) ja E. Buttigieg,

kirjaaja: hallintovirkamies L. Grzegorzczak,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 30.9.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta

Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet

- 1 Käsiteltävä asia liittyy sellaisiin rajoittaviin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on painostaa Iranin islamilaista tasavaltaa lopettamaan ydinaseiden levittämistä edistävä ydinenergia-alan toiminta ja ydinasejärjestelmien kehittäminen (jäljempänä ydinaseiden levittäminen).

Kantajaa koskevat rajoittavat toimenpiteet

- 2 Kantajana oleva Central Bank of Iran on Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankki.
- 3 Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 9.6.2010 päätöslauselman S/RES/1929 (2010), jolla laajennettiin aikaisemmillä, 27.12.2006 annetulla päätöslauselmalla S/RES/1737 (2006), 24.3.2007 annetulla päätöslauselmalla S/RES/1747 (2007) ja 3.3.2008 annetulla päätöslauselmalla S/RES/1803 (2008) määrättyjen rajoittavien toimenpiteiden soveltamisalaa ja otettiin käyttöön uusia Iraniin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä.
- 4 Eurooppa-neuvosto antoi 17.6.2010 Iranin islamilaisesta tasavallasta julkilausuman, jossa se korosti olevansa yhä enemmän huolissaan Iranin ydinohjelmasta ja totesi olevansa tyytyväinen päätöslauselmaan S/RES/1929. Palauttaen mieleen 11.12.2009 antamansa julkilausuman Eurooppa-neuvosto pyysi Euroopan unionin neuvostoa hyväksymään rajoittavia toimenpiteitä, joilla pannaan täytäntöön päätöslauselmaan S/RES/1929 sisältyvät toimenpiteet. Eurooppa-neuvoston julkilausuman mukaisesti rajoittavat toimenpiteet oli erityisesti ulotettava muihin henkilöihin ja yhteisöihin kuin niihin, jotka Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto tai päätöslauselman S/RES/1737 18 kohdan nojalla perustettu komitea oli nimennyt, mutta soveltaen samoja perusteita kuin turvallisuusneuvosto tai komitea.
- 5 Neuvosto toisti 1.12.2011 olevansa entistä enemmän huolissaan Iranin islamilaisen tasavallan ydinohjelman luonteesta ja erityisesti Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) viimeisimmässä raportissa esitetyistä havainnoista, jotka liittyvät Iranin toimintaan sotilaskäyttöön tarkoitettun ydinteknologian kehittämiseksi. Näiden huolenaiheiden johdosta ja Eurooppa-neuvoston 23.10.2011 antaman julkilausuman mukaisesti neuvosto päätti laajentaa nykyisiä pakotteita tarkastelemalla läheisessä yhteistyössä kansainvälisten kumppanien kanssa lisätoimenpiteitä, joihin kuuluu Iranin islamilaisen tasavallan rahoitusjärjestelmään voimakkaasti vaikuttavia toimenpiteitä.
- 6 Eurooppa-neuvosto vahvisti 9.12.2011 neuvoston 1.12.2011 antamat päätelmät ja pyysi neuvostoa jatkamaan työtään, joka koskee Iranin islamilaisen tasavallan vastaisen Euroopan unionin rajoittavien toimenpiteiden soveltamisalan laajentamista, ensisijaisena asiana.
- 7 Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 15.10.2012 annetulla neuvoston päätöksellä 2012/35/YUTP (EUVL L 19, s. 22) kantajan nimi merkittiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39) liitteessä II olevaan luetteloon.
- 8 Tämän seurauksena kantajan nimi merkittiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 23.1.2012 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 54/2012 (EUVL L 19, s. 1) Iraniin kohdistuvista rajoittavista

toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1) liitteessä VIII olevaan luetteloon. Merkintä tuli voimaan 24.1.2012. Sen seurauksena oli erityisesti kantajan varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen.

- 9 Kantajan nimen merkitseminen edellä mainittuihin luetteloihin oli perusteltu seuraavasti:
- ”Osallistunut pakotteiden kiertämiseen liittyviin toimiin.”
- 10 Neuvosto ilmoitti 24.1.2012 päivätyllä kirjeellä, jonka kantaja vastaanotti 6.2.2012, viimeksi mainitulle, että sen nimi oli merkitty päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2012/35, liitteessä II ja asetuksen N:o 961/2010, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 54/2012, liitteessä VIII oleviin luetteloihin. Tähän kirjeeseen oli liitetty jäljennös päätöksestä 2012/35 ja täytäntöönpanoasetuksesta N:o 54/2012.
- 11 Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettua neuvoston asetusta (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1) annettaessa asetuksen N:o 961/2010, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 54/2012, liitteessä VIII olevaan luetteloon tehty kantajan nimeä koskeva merkintä kumottiin ja se korvattiin merkitsemällä kantajan nimi edellä 9 kohdassa jo mainituista samoista syistä asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevaan luetteloon (jäljempänä asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX oleva luettelo ja päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2012/35, liitteessä II oleva luettelo; yhdessä jäljempänä riidanalaiset luettelot) 24.3.2012 lukien.
- 12 Kantaja kiisti 26.3.2012 päivätyllä kirjeellä osallistuneensa itse mihinkään pakotteiden kiertämiseen liittyviin toimiin ja vaati näin ollen neuvostoa tarkastelemaan uudelleen sen nimen merkitsemistä päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2012/35, liitteessä II ja asetuksen N:o 961/2010, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 54/2012, liitteessä VIII oleviin luetteloihin. Lisäksi se vaati, että sille oli ilmoitettava perusteet sen nimen merkitsemiselle riidanalaisiin luetteloihin.
- 13 Neuvosto ilmoitti 2.8.2012 päivätyllä kirjeellä kantajalle aikomuksestaan täydentää perusteita kantajan nimen merkitsemiselle riidanalaisiin luetteloihin ja sisällyttää maininnan siitä, että kantaja antoi rahoitustukea Iranin hallitukselle ja että kantaja kuului tästä syystä päätöksen 2010/413 20 artiklan c alakohdan ja asetuksen N:o 2667/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohdan soveltamisalaan.
- 14 Kantaja väitti 7.10.2012 päivätyssä kirjeessä, että neuvosto ei ollut noudattanut sille kuuluvaa perusteluvollisuutta. Se kielsi osallistuneensa mihinkään Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistettujen pakotteiden kiertämiseen liittyviin toimiin tai antaneensa rahoitustukea Iranin hallitukselle ydinaseiden levittämistä varten. Lisäksi se vaati uudelleen neuvostoa toimittamaan sille perusteet sen nimen merkitsemiselle riidanalaisiin luetteloihin.
- 15 Päätöksen 2010/413 muuttamisesta 15.10.2012 annetulla neuvoston päätöksellä 2012/635/YUTP kantajan nimen merkitsemistä päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2012/35, liitteessä II olevaan luetteloon koskevia perusteita täydennettiin seuraavasti:
- ”Osallistunut pakotteiden kiertämiseen. Antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle.”
- 16 Tämän seurauksena myös kantajan nimen merkitsemistä asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevaan luetteloon koskevia perusteita täydennettiin asetuksen N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 15.10.2012 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 945/2012 (EUVL L 282, s. 16) siten kuin ne on mainittu edellä 15 kohdassa.
- 17 Kantaja vaati 28.11.2012 päivätyllä kirjeellä uudelleen neuvostoa ilmoittamaan sille perusteet kantajan nimen merkitsemiselle riidanalaisiin luetteloihin.

- 18 Neuvosto ilmoitti 10.12.2012 päivätyllä kirjeellä kantajalle, että sen nimen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin perustui erään jäsenvaltion, jota ei voitu yksilöidä luottamuksellisista syistä, ehdotukseen. Tämän ehdotuksen sisältö, sellaisena kuin se on 10.12.2012 päivätyyn kirjeeseen liitettyssä neuvoston muistiossa, jonka viitenumero on 17576/12, oli seuraava:

”[Kantajan] toiminta auttaa kiertämään Iraniin kohdistuvia kansainvälisiä pakotteita.

Tämä [kantajaan kohdistettu rajoittava] toimenpide saattaisi vahvistaa huomattavasti tämänhetkistä diplomaattista painostusta Irania kohtaan.”

- 19 Kantaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12.6.2012 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin pääasiallisesti kumoamaan yhtäältä päätös 2012/35 ja toisaalta asetus N:o 267/2012 siltä osin kuin niissä on merkitty kantajan nimi näihin kahteen toimeen liitettyihin luetteloihin tai pysytetty se uudelleentarkastelun jälkeen niissä. Kanne rekisteröitiin asianumerolla T-262/12.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 20 Kantaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon e-curia-sovelluksen välityksellä 26.12.2012 kello 20:44 toimittamallaan kannekirjelmällä nyt käsiteltävän kanteen, jossa vaaditaan päätöksen 2012/635 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 945/2012 kumoamista siltä osin kuin niissä on pysytetty uudelleentarkastelun jälkeen kantajan nimi riidanalaisissa luetteloissa. Tämä kanne annettiin unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston käsiteltäväksi asioiden toisiinsa liittymisen perusteella. Kantaja toimitti mainitun kanteen tueksi ulkomaanvaluuttaosastonsa varapääjohtaja R:n todistajanlausunnon.
- 21 Kantaja toimitti samana päivänä kello 21:19 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon e-curia-sovelluksen välityksellä kirjelmän, jolla muutettiin sen vaatimuksia asiassa T-262/12 siten, että vaatimukset koskevat myös päätöstä 2012/635 ja täytäntöönpanoasetusta N:o 945/2012, siltä osin kuin niissä on pysytetty uudelleentarkastelun jälkeen kantajan nimi riidanalaisissa luetteloissa. Kantaja vaati tässä kirjelmässä unionin yleistä tuomioistuinta myös, mikäli se katsoi, että ”kanne [sellaisena kuin se oli muutettuna kirjelmällä, jolla muutettiin sen vaatimuksia] oli otettava tutkittavaksi kokonaisuudessaan, – – yhdistämään [asian T-262/12 ja nyt käsiteltävän asian] tai – – käsittelemään [näitä kahta asiaa] yhtenä ainoana kumoamiskanteena”.
- 22 Neuvosto jätti 16.4.2013 päivätyllä kirjeellä nyt käsiteltävässä asiassa vastineen, jossa se vaati, että kanne oli vireilläolovaikutuksen johdosta jätettävä tutkimatta.
- 23 Kantaja jätti vastauksensa 21.6.2013.
- 24 Neuvosto jätti vastauksensa 20.9.2013.
- 25 Unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoja muutettiin 23.9.2013 lukien, ja esittelevä tuomari nimitettiin ensimmäiseen jaostoon, jolle esillä oleva asia näin ollen siirrettiin.
- 26 Unionin yleinen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja pyysi työjärjestyksensä 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimina asianosaisia vastaamaan eräisiin kysymyksiin. Kantaja ja neuvosto vastasivat tähän pyyntöön asetetussa määräajassa.
- 27 Unionin yleinen tuomioistuin kumosi 18.9.2014 antamallaan tuomiolla Central Bank of Iran vastaan neuvosto (T-262/12, EU:T:2014:777) asetuksen N:o 267/2012, siltä osin kuin sillä oli merkitty kantajan nimi kyseisen asetuksen liitteessä IX olevaan luetteloon, ja hylkäsi kanteen muilta osin. Päätöksen

2012/635 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 945/2012 kumoamista, siltä osin kuin niissä on pysytetty uudelleentarkastelun jälkeen kantajan nimi riidanalaisissa luetteloissa, koskevien vaatimusten osalta kanteen hylkääminen perustui siihen, että nämä vaatimukset oli vireilläolovaikutuksen vuoksi jätettävä tutkimatta nyt käsiteltävänä olevan kanteen nostamisen vuoksi.

- 28 Kantajan ja neuvoston suulliset lausumat ja niiden unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamat vastaukset kuultiin 30.9.2014 pidetyssä istunnossa. Kantaja täsmensi, että sen oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevat vaatimukset liittyivät ainoastaan nyt käsiteltävän asian oikeudenkäyntikuluihin eivätkä asian T-262/12 oikeudenkäyntikuluihin, mikä kirjattiin istunnon pöytäkirjaan.
- 29 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa päätöksen 2012/635 ja asetuksen N:o 945/2012 siltä osin kuin niissä on pysytetty uudelleentarkastelun jälkeen kantajan nimi riidanalaisissa luetteloissa (jäljempänä riidanalaiset toimet)
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 30 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- ensisijaisesti jättää kanteen tutkimatta
 - toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana ja
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

Kanteen tutkimatta jättämistä vireilläolovaikutuksen johdosta koskeva oikeudenkäyntiväite

- 31 Neuvosto väittää, että nyt käsiteltävänä olevat vaatimukset on vireilläolovaikutuksen johdosta jätettävä tutkimatta. Kantaja on jo kirjelmässään, jolla muutettiin sen vaatimuksia asiassa T-262/12, vaatinut riidanalaisien toimien kumoamista ja on vedonnut samoihin kanneperusteisiin.
- 32 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan aiemman kanteen nostamisen jälkeen samojen asianosaisten välillä nostettu samoihin kanneperusteisiin perustuva kanne, jolla vaaditaan saman oikeudellisen toimen kumoamista, on vireilläolovaikutuksen johdosta jätettävä tutkimatta (tuomio 16.9.2013, De Nicola v. EIP, T-618/11 P, RecFP, EU:T:2013:479, 98 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 22.9.1988, Ranska v. parlamentti, 358/85 ja 51/86, Kok., EU:C:1988:431, 12 kohta).
- 33 Vaatimusten mukauttaminen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon oikeudenkäynnin kuluessa toimitetulla asiakirjalla asiaa T-262/12 koskevien olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa on oikeudenkäyntiin liittyvä toimi, joka vastaa kanteen nostamista kannekirjelmällä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin yleisen tuomioistuimen myöhempää päätöstä kanteen tutkittavaksi ottamisesta (määräys 21.6.2012, Hamas v. neuvosto, T-531/11, EU:T:2012:317, 16 kohta).
- 34 Nyt käsiteltävässä asiassa kumoamista koskevat vaatimukset, jotka sisältyvät kirjelmään, jolla muutettiin vaatimuksia asiassa T-262/12 (edellä 21 kohta), ja kumoamista koskevat vaatimukset, jotka sisältyvät nyt käsiteltävässä asiassa esitettyyn kannekirjelmään (edellä 20 kohta), on esitetty samojen asianosaisten

välillä, ne perustuvat samoihin kanneperusteisiin ja niissä vaaditaan kumoamaan samat oikeudelliset toimet eli päätös 2012/635 ja täytäntöönpanoasetus N:o 945/2012, siltä osin kuin niissä on pysytetty uudelleentarkastelun jälkeen kantajan nimi riidanalaisissa luetteloissa.

- 35 Toisin kuin neuvosto, joka on esittänyt kanteen tutkimatta jättämistä vireilläolovaikutuksen johdosta koskevan oikeudenkäyntiväitteen, väittää, ei voida katsoa, että kyseinen kanne olisi nostettu kirjelmän, jolla muutettiin sen vaatimuksia asiassa T-262/12, jättämisen jälkeen. Päinvastoin edellä 20 ja 21 kohdassa mainituista kellonajoista käy ilmi, että kyseinen kirjelmä on jätetty nyt käsiteltävää asiaa koskevan kanteen nostamisen jälkeen.
- 36 Siten edellä 27 kohdassa mainitussa tuomiossa Central Bank of Iran vastaan neuvosto (EU:T:2014:777) päätöksen 2012/635 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 945/2012 kumoamista, siltä osin kuin niissä on pysytetty uudelleentarkastelun jälkeen kantajan nimi riidanalaisissa luetteloissa, koskevat vaatimukset jätettiin vireilläolovaikutuksen vuoksi tutkimatta nyt käsiteltävänä olevan kanteen nostamisen vuoksi.
- 37 Tästä seuraa, että päätöksen 2012/635 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 945/2012 kumoamista, siltä osin kuin niissä on pysytetty uudelleentarkastelun jälkeen kantajan nimi riidanalaisissa luetteloissa, koskevia vaatimuksia ei voida jättää tutkimatta vireilläolovaikutuksen vuoksi.
- 38 Neuvoston kyseinen oikeudenkäyntiväite on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntiväite, joka koskee sitä, että kaikki kanteen tueksi esitetyt perusteet perustuvat siihen, että kantaja vetoaa perusoikeuksiin liittyvään suojaan ja takeisiin

- 39 Neuvosto väittää, että kanne on jätettävä tutkimatta, koska se perustuu kanneperusteisiin, jotka kaikki perustuvat siihen, että kantaja vetoaa perusoikeuksiin liittyvään suojaan ja takeisiin. Neuvoston mukaan kantaja, joka on Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankki, on hallituksen organisaatio, joka ei saa osakseen perusoikeuksiin liittyvää suojaa ja takeita, joihin se vetoaa unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 40 Kantaja vaatii, että neuvoston esittämä oikeudenkäyntiväite on hylättävä, koska kantajalla on oikeus vedota perusoikeuksiin liittyvään suojaan ja takeisiin, mikä on vahvistettu edellä 27 kohdassa mainitussa tuomiossa Central Bank of Iran vastaan neuvosto (EU:T:2014:777).
- 41 On huomautettava, että toisin kuin neuvosto väittää, kaikki nyt käsiteltävän kanteen tueksi esitetyt perusteet eivät perustu siihen, että kantaja on vedonnut perusoikeuksiin liittyvään suojaan ja takeisiin. Ensimmäinen kanneperuste näet koskee ilmeistä arviointivirhettä. Näin ollen kyseinen oikeudenkäyntiväite ei ole tosiseikkojen osalta perusteltu.
- 42 Kyseinen oikeudenkäyntiväite ei ole myöskään oikeudellisten seikkojen osalta perusteltu, koska oikeuskäytännön mukaan sen selvittäminen, onko kantajalla oikeudet, joihin se on vedonnut toisen, kolmannen ja neljännen kanneperusteen yhteydessä, ei koske näiden kanneperusteiden ja siten niihin perustuvan kanteen tutkittavaksi ottamista vaan niiden perusteltavuutta (ks. vastaavasti tuomio 6.9.2013, Post Bank Iran v. neuvosto, T-13/11, EU:T:2013:402, 54 kohta).
- 43 Näin ollen neuvoston esittämä kyseinen oikeudenkäyntiväite on hylättävä perusteettomana. Tällä hylkäämisellä ei ole neuvoston esittämän puolustautumisperusteen kannalta merkitystä sen selvittämiseen, onko kantajalla oikeus vedota perusoikeuksiin liittyvään suojaan ja takeisiin, sillä tämä on tarvittaessa selvitettävä kyseiseen suojaan ja kyseisiin takeisiin perustuvien kanneperusteiden eli nyt käsiteltävässä asiassa toisen, kolmannen ja neljännen kanneperusteen aineellisen tutkimisen vaiheessa (ks. tässä yhteydessä jäljempänä 51–100 ja 112–120 kohta).

- 44 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että nyt käsiteltävänä oleva kanne voidaan tutkia kokonaisuudessaan.

Pääasia

- 45 Kantaja vetoaa riidanalaiisten toimien kumoamista koskevien vaatimustensa tueksi neljään kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee neuvoston arviointivirhettä sen katsoessa riidanalaisissa toimissa, että yksi päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2012/35 ja sitten päätöksellä 2012/635, 20 artiklassa (jäljempänä päätöksen 2010/413 20 artikla) ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklassa säädetystä edellytyksestä henkilön tai yhteisön nimen merkitsemiseksi riidanalaisiin luetteloihin täytyi. Toinen kanneperuste koskee perusteluvollisuuden rikkomista, koska neuvosto ei ole ilmoittanut asianmukaisia ja riittäviä perusteluja, joiden nojalla riidanalaiset toimet voidaan oikeuttaa. Kolmas kanneperuste koskee puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen ja tehokasta tuomioistuINVALVONTAA koskevan oikeuden loukkaamista. Neljäs kanneperuste koskee suhteellisuusperiaatteen ja kantajan perusoikeuksien, erityisesti tämän omaisuuden ja maineen suojelemista koskevan oikeuden, loukkaamista.
- 46 Aluksi on tutkittava toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvollisuuden rikkomista, ja ensin on selvitettävä yleinen kysymys siitä, voiko, toisin kuin neuvosto väittää, kantaja vedota mainitsemiinsa perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin, ja toiseksi kysymys siitä, voidaanko nyt käsiteltävässä asiassa katsoa erityisesti, että perusteluvollisuutta on rikottu.

Kantajan oikeus vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin

- 47 Asianosaisten väitteet on jo selostettu edellä 39 ja 40 kohdassa, joihin näin ollen viitataan.
- 48 Asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että kantaja on erillinen oikeussubjekti ja että se on näin ollen Iranin valtiosta muodollisesti erillinen oikeushenkilö.
- 49 Edellä 27 kohdassa viitatus tuomion Central Bank of Iran v. neuvosto (EU:T:2014:777) 67–71 kohdassa selostetuista perusteista käy ilmi, että unionin oikeudessa ei ole sääntöä, joka olisi esteenä sille, että oikeushenkilöt, jotka ovat hallituksen organisaatioita tai valtion elimiä, voivat vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin. Tällaiset oikeushenkilöt voivat näin ollen vedota kyseisiin oikeuksiin unionin tuomioistuimissa, kunhan oikeudet ovat yhteensopivia niiden oikeushenkilöllisyyden kanssa (tuomio 6.9.2013, Bank Melli Iran v. neuvosto, T-35/10 ja T-7/11, Kok., EU:T:2013:397, 70 kohta).
- 50 Tästä seuraa, että kantaja voi vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin, joihin se viittaa erityisesti toisen kanneperusteen yhteydessä.

Toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvollisuuden rikkomista

- 51 Kantaja väittää, että neuvosto ei ole noudattanut SEUT 296 artiklasta johtuvaa velvollisuutta perustella antamansa toimet, sellaisena kuin sitä on tulkittu oikeuskäytännössä. Sen mukaan neuvosto ei ole ilmoittanut riidanalaisissa toimissa, mihin täsmälliseen päätöksen 2010/413 20 artiklassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklassa ilmaistuun edellytykseen se on tukeutunut pysyttäessään uudelleentarkastelun jälkeen kantajan nimen riidanalaisissa luetteloissa. Väitteet, joiden mukaan kantaja on ”osallistunut pakotteiden kiertämiseen” ja ”anta[nut] rahoitustukea Iranin hallitukselle”, ovat epämääräisiä eikä niissä ilmoiteta täsmällisesti, mitä sen tarkalleen väitetään tehneen. Kantajan mukaan niissä toistetaan eri ilmaisuin epätarkasti tiettyjä edellä mainituissa säännöksissä ilmaistuja edellytyksiä. Oikeuskäytännöstä käy sen mukaan kuitenkin ilmi, että riidanalaiisten toimien erityiset ja konkreettiset syyt olisi pitänyt antaa tiedoksi kantajalle samaan aikaan kuin kyseiset toimet, eikä tällaisen tiedoksiannon puuttumista voida korjata nyt käytävän oikeudenkäynnin kuluessa. Kantaja

toteaa riitauttaneensa esillä olevassa asiassa riidanalaiset toimet parhaansa mukaan tuntematta niiden täsmällisiä syitä. Esitetyt perusteet ovat kuitenkin niin epämääräisiä ja epätasällisiä, että se voi vastata niihin ainoastaan kiistämällä ne yleisesti, niin kuin on tehty 26.3. ja 7.10.2012 päivätyissä kirjeissä ja R:n todistajanlausunnossa, eivätkä ne näin ollen vastaa oikeuskäytännössä asetettuja vaatimuksia. Lisäksi neuvosto on kantajan mukaan laiminlyönyt selostaa syyt sille, miksi se ei ole ottanut huomioon niitä kantajan toteamuksia, joiden mukaan se ei ole milloinkaan osallistunut ydinaseiden levittämiseen tai pakotteiden kiertämiseen ja jotka vahvistettiin tämän jälkeen R:n todistajanlausunnossa.

- 52 Neuvosto kiistää kantajan väitteet ja vaatii, että toinen kanneperuste on hylättävä. Sen mukaan kantaja voi riidanalaisten toimien perustelujen avulla ymmärtää siihen kohdistettujen rajoittavien toimien ulottuvuuden ja niissä on riittävästi tietoja, jotta se voi riitauttaa ne asianmukaisesti. Neuvosto katsoo, että nyt käsiteltävässä asiassa riittää, että riidanalaiset toimet on riittävästi perusteltu päätöksen 2010/413 20 artiklassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklassa ilmaistuista edellytyksistä yhden osalta.
- 53 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asianomaiselle vastaisen toimen perusteluvollisuuden, joka liittyy läheisesti puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteeseen, tarkoituksena on yhtäältä antaa asianomaiselle riittävät tiedot sen arvioimiseksi, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimissa, ja toisaalta antaa unionin tuomioistuimille mahdollisuus valvoa toimen laillisuutta (ks. tuomio 15.11.2012, neuvosto v. Bamba, C-417/11 P, Kok., EU:C:2012:718, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 54 SEUT 296 artiklassa edellytetyistä perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä toimen antaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimen laillisuuden (ks. edellä 53 kohdassa mainittu tuomio neuvosto v. Bamba, EU:C:2012:718, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 55 Rajoittavia toimenpiteitä koskevan neuvoston toimen perusteluissa on mainittava erityiset ja konkreettiset syyt, joiden perusteella neuvosto katsoo harkintavaltaansa käyttäessään, että asianomaiseen on kohdistettava tällaisia toimenpiteitä (edellä 53 kohdassa mainittu tuomio neuvosto v. Bamba, EU:C:2012:718, 52 kohta).
- 56 Päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 3 kohdassa veloitetaan samoin neuvosto antamaan kyseisen päätöksen 20 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan ja kyseisen asetuksen 23 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla toteutettujen rajoittavien toimenpiteiden yksilökohtaiset erityiset syyt ja antamaan ne tiedoksi kyseisille henkilöille ja yhteisöille (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 16.11.2011, Bank Melli Iran v. neuvosto, C-548/09 P, Kok., EU:C:2011:735, 48 kohta). Oikeuskäytännön mukaan neuvoston on lähtökohtaisesti hoidettava perusteluvollisuutensa erikseen toimitettavalla tiedonsiannolla, eikä pelkkä Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaiseminen riitä (ks. vastaavasti tuomio 13.9.2013, Makhlouf v. neuvosto, T-383/11, Kok., EU:T:2013:431, 47 ja 48 kohta; ks. vastaavasti ja analogisesti myös em. tuomio Bank Melli Iran v. neuvosto, EU:C:2011:735, 52 kohta).
- 57 SEUT 296 artiklan, päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 kohdan ja asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 3 kohdan mukainen perusteluvollisuus määräytyy niiden säännösten mukaan, joiden nojalla rajoittavat toimenpiteet on annettu. Perusteluvollisuutta on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu, tai muilla henkilöillä, joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa, ovatko perustelut riittäviä, on otettava huomioon niiden sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. edellä 53 kohdassa mainittu tuomio neuvosto v. Bamba, EU:C:2012:718, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 58 On erityisesti niin, että asianomaiselle vastainen toimi on riittävästi perusteltu silloin, kun se on tehty asianomaiselle tutussa asiayhteydessä, minkä vuoksi hän pystyy ymmärtämään itseensä kohdistuvan toimenpiteen ulottuvuuden (ks. edellä 53 kohdassa mainittu tuomio neuvosto v. Bamba, tuomion 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 59 Nyt käsiteltävässä asiassa asiakirja-aineistosta käy ilmi, että riidanalaiset toimet on perusteltu seuraavasti:
- ”Osallistunut pakotteiden kiertämiseen. Antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle.”
- 60 On kiistatonta, kuten käy ilmi vastineen 28 ja 29 kohdasta, että neuvosto ei ole antanut kantajalle tiedoksi mitään muita lisäperusteita ennen kuin nyt käsiteltävänä oleva kanne nostettiin 26.12.2012.
- 61 Neuvosto totesi vastineen 28 kohdassa, että edellä 59 kohdassa mainituissa ”perusteluissa mainittu seikka eli ’osallistuminen pakotteiden kiertämiseen’ vasta[si] kahta [aiemmin mainittua, luetteloon merkitsemistä koskevaa] edellytystä” eli yhtäältä ”asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainittua” ydinaseiden levittämisen ”tukemista” koskevaa edellytystä ja toisaalta asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja päätöksen [2010/413] 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa” mainituista henkilöistä tai yhteisöistä, joihin on kohdistettu Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä, laaditussa luettelossa olevan henkilön tai yhteisön ”auttamista” kiertämään tai rikkomaan rajoittavia toimenpiteitä” koskevaa edellytystä.
- 62 Lisäksi neuvosto totesi vastineen 29 kohdassa, että ”riidanalaisilla [toimilla] lisätty ylimääräinen peruste eli se, että kantaja ’antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle’, vastasi – – asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ja päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua edellytystä – –”.
- 63 Tässä yhteydessä on muistutettava, että asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a, b ja d alakohdassa ja päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa määritetään vaihtoehtoisia edellytyksiä henkilön tai yhteisön nimen merkitsemiselle riidanalaisiin luetteloihin.
- 64 Näiden edellytysten osalta asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään ensinnäkin, että henkilöiden, yhteisöjen tai elinten, joista on todettu, että ne osallistuvat tai ovat suoraan yhteydessä ydinaseiden levittämiseen tai tukevat sitä, muun muassa osallistumalla kiellettyjen tuotteiden ja teknologian hankintaan, kaikki varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään (ydinaseiden levittämisen tukemista koskeva edellytys). Lisäksi asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, että henkilöiden, yhteisöjen tai elinten, jotka ovat auttaneet henkilöistä, yhteisöistä tai elimistä, joihin on kohdistettu rajoittavia toimenpiteitä, laadittuun luetteloon merkittyä henkilöä, yhteisöä tai elintä kiertämään tai rikkomaan tämän asetuksen, päätöksen 2010/413 tai Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien sääntöjä, kaikki varat jäädytetään (rajoittavien toimenpiteiden kiertämisen avustamista koskeva edellytys). Lopuksi asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetään, että henkilöiden, yhteisöjen tai elinten, joista on todettu, että ne ovat muita henkilöitä, yhteisöjä tai elimiä, jotka antavat Iranin hallitukselle esimerkiksi rahoitustukea, logistista tai aineellista tukea, ja näitä lähellä olevia henkilöitä ja yhteisöjä, kaikki varat jäädytetään (Iranin hallituksen tukemista koskeva edellytys).
- 65 Vastaavasti päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että henkilöiden ja yhteisöjen, jotka osallistuvat ydinaseiden levittämiseen tai joilla on välitön yhteys tällaiseen toimintaan tai jotka antavat tukea tällaiselle toiminnalle, myös osallistumalla kiellettyjen tavaroiden, laitteiden, aineiden ja teknologian hankintaan, kaikki varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään (ydinaseiden levittämisen tukemista koskeva edellytys). Lisäksi siinä säädetään, että henkilöiden ja yhteisöjen, jotka ovat avustaneet henkilöä tai yhteisöä, jonka nimi on merkitty henkilöistä tai yhteisöistä, joihin on kohdistettu Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistettuja rajoittavia toimenpiteitä, laadittuun

luetteloon, kyseisen päätöksen 2010/413 säännösten tai Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien kiertämisessä, kaikki varat jäädytetään (rajoittavien toimenpiteiden kiertämisen avustamista koskeva edellytys). Lisäksi päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa todetaan erityisesti, että henkilöiden ja yhteisöjen, jotka antavat tukea Iranin hallitukselle, kaikki varat jäädytetään (Iranin hallituksen tukemista koskeva edellytys).

- 66 Koska edellä 63 kohdassa on todettu, että asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a, b ja d alakohdassa ja päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tällä tavoin määritellyt edellytykset olivat vaihtoehtoisia, on aluksi täsmennettävä, missä määrin Iranin hallituksen tukemista koskeva edellytys eroaa näissä säännöksissä ydinaseiden levittämisen tukemista koskevasta edellytyksestä. Tässä yhteydessä on muistettava, että viimeksi mainittu edellytys sisältää sen, että on näytettävä, että kyseisen henkilön tai yhteisön toiminnan ja ydinaseiden levittämisen välillä on suora tai välillinen yhteys. Iranin hallituksen tukemista koskeva edellytys, jolla laajennetaan rajoittavien toimenpiteiden soveltamisalaa, jotta voidaan vahvistaa Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistettua painostusta, kattaa puolestaan kaiken kyseisen henkilön tai yhteisön toiminnan, joka – jopa vaikka ei olisi näytetty mitään suoraa tai välillistä yhteyttä ydinaseiden levittämiseen – on määrällisen tai laadullisen merkityksensä vuoksi omiaan edistämään ydinaseiden levittämistä tukemalla Iranin hallitusta varojen tai aineellisten, rahoituksellisten ja logististen palvelujen muodossa siten, että sen on mahdollista jatkaa ydinaseiden levittämistä. Soveltuvassa säännöstössä oletetaan siten, että Iranin hallitukselle suunnatun tuen ja ydinaseiden levittämistä koskevan toiminnan välillä on tällainen yhteys, ja sillä pyritään poistamaan Iranin hallitukselta sen tulonlähteet, jotta se voidaan pakottaa lopettamaan ydinaseiden levittämistä koskevan ohjelmansa kehittäminen riittävien rahoituslähteiden puuttuessa.
- 67 Tämän jälkeen on muistutettava, että neuvostolla oleva perusteluvollisuus koskee toteutetun toimenpiteen oikeudellisen perustan ilmoittamisen lisäksi nimenomaan seikkoja, joiden nojalla voidaan katsoa, että jokin luetteloon merkitsemisen edellytyksistä täyttyy asianosaisten tapauksessa (ks. vastaavasti tuomio 14.10.2009, Bank Melli Iran v. neuvosto, T-390/08, Kok., EU:T:2009:401, 83 kohta).
- 68 Lopuksi on palautettava mieliin, että se, ettei viitata johonkin täsmälliseen säännökseen, ei ole välttämättä olennainen virhe, jos toimen oikeudellinen perusta voidaan määrittää toimen muiden osien perusteella. Tällainen nimenomainen viittaus on kuitenkin välttämätön, jos tällaisen viittauksen puuttuessa täsmällinen oikeudellinen perusta jää epäselväksi niille, joita asia koskee, ja unionin tuomioistuimille (tuomio 26.3.1987, komissio v. neuvosto, 45/86, Kok., EU:C:1987:163, 9 kohta).
- 69 Näin ollen on tutkittava, viitataan riidanalaisten toimien perusteluissa nimenomaisesti edellä 64 ja 65 kohdassa mainittuihin kolmeen edellytykseen tai ainakin johonkin niistä ja voidaanko näiden perustelujen mahdollisesti katsoa olevan riittäviä, jotta kantaja voi selvittää, ovatko riidanalaiset toimet perusteltuja, ja puolustautua unionin yleisessä tuomioistuimessa ja jotta viimeksi mainittu voi harjoittaa laillisuusvalvontaansa.
- 70 Edellä 59 kohdassa mainituissa perusteluissa ei todeta nimenomaisesti, mihin asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdassa ja päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ilmaistuihin edellytyksiin ne liittyvät. Siltä osin kuin niissä viitataan ”pakotteiden kiertämiseen”, niiden voidaan kuitenkin helposti tulkita liittyvän rajoittavien toimenpiteiden kiertämisen avustamista koskevaan edellytykseen. Kuten neuvosto lisäksi perustellusti huomauttaa, se, että näissä samoissa perusteluissa mainitaan, että kantaja ”antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle”, vastaa Iranin hallituksen tukemista koskevaa edellytystä, joka, kuten on todettu edellä 66 kohdassa, on ydinaseiden levittämisen tukemista koskevaan edellytykseen nähden itsenäinen edellytys.
- 71 Sitä vastoin on niin, että koska ei mainita mitään seikkaa, joka viittaisi siihen, että kantaja tukee mahdollisesti ydinaseiden levittämistä tai osallistuu mahdollisesti kiellettyjen tuotteiden ja teknologian hankintaan, edellä 59 kohdassa ilmaistun perusteen ei, toisin kuin neuvosto väittää, voida katsoa liittyvän ydinaseiden levittämisen tukemista koskevaan edellytykseen.

- 72 On totta, että neuvosto toteaa vastineen 26–28 kohdassa, että kantajan ”tuki” ydinaseiden levittämisessä tai kiellettyjen tavaroiden, laitteiden, aineiden ja teknologian hankinnassa johtuu ”välttämättä” sen asemasta ”Iranin viranomaisten pankkina”, koska se ”tarjoaa pankkipalveluja Iranin hallituksen ministeriöille ja muille hallituksen valvonnassa oleville yksiköille, mukaan luettuna [ydinaseiden levittämiseen] osallistuvat yksiköt”, ja ”on välttämättä osallistunut [ydinaseiden levittämiseen tarpeellisten materiaalien ja tarvikkeiden] hankintaan” ja näiden hankintojen rahoittamisen mahdollistavaan ”aseiden ja muun materiaalin laittomaan vientiin Iranista muihin ’roisto’maihin”.
- 73 Tässä yhteydessä on todettava, että neuvosto viittaa käytännössä seikkoihin, jotka tarkoittavat tiettyä yhteyttä kantajan toimien ja Iranin islamilaisen tasavallan ydinenergia-alan toiminnan välillä ja jotka eivät käy selvästi ilmi edellä 59 kohdassa mainituista perusteluista, eikä niitä siten voida ottaa huomioon määritettäessä, mihin luetteloon merkitsemistä koskevaan edellytykseen kyseisten perusteiden on katsottava liittyvän.
- 74 Edellä esitettyjen huomioiden nojalla on katsottava, että riidanalaisten toimien perustelujen riittävyttä voidaan arvioida ainoastaan rajoittavien toimenpiteiden kiertämisen avustamista koskevan edellytyksen ja Iranin hallituksen tukemista koskevan edellytyksen, joihin neuvosto viittaa kyseisissä toimissa implisiittisesti mutta välttämättä, perusteella.
- 75 Siltä osin kuin riidanalaiset toimet perustuvat rajoittavien toimenpiteiden kiertämisen avustamista koskevaan edellytykseen ja koska kyseisissä toimissa todettiin, että kantaja oli ”osallistunut pakotteiden kiertämiseen”, niiden perustelut ovat riittämättömiä, koska kantaja tai unionin yleinen tuomioistuimien ei voi niiden avulla ymmärtää olosuhteita, joiden perusteella neuvosto katsoi, että tämä edellytys täyttyi kantajan tapauksessa, ja näin ollen toteutti kyseiset toimet. Vaikuttaa siltä, että tässä perustelussa vain toistetaan kyseinen edellytys. Se ei sisällä mitään seikkaa, jolla täsmennettäisiin syyt sille, miksi tämä edellytys soveltuu kantajaan. Näin ollen kyseisessä perustelussa ei täsmennetä millään tavalla rajoittavia toimenpiteitä koskevaan luetteloon merkittyjen niiden henkilöiden, yhteisöjen tai elimien nimiä, joita kantaja olisi auttanut kiertämään pakotteita, tämän avun ajankohtaa ja siihen liittyviä olosuhteita eikä sitä koskevia yksityiskohtia. Neuvosto ei mainitse mitään tunnistettavissa olevaa toimea eikä mitään erityistä apua. Koska mitään muita täsmennyksiä ei ole, tämä perustelu on riittämätön, jotta kantaja voisi selvittää rajoittavien toimenpiteiden kiertämisen avustamista koskevan edellytyksen osalta, ovatko riidanalaiset toimet perusteltuja, ja puolustautua unionin yleisessä tuomioistuimessa ja jotta viimeksi mainittu voi harjoittaa laillisuusvalvontaansa (ks. vastaavasti edellä 27 kohdassa mainittu tuomio Central Bank of Iran v. neuvosto, EU:T:2014:777, 91 kohta).
- 76 On totta, että neuvosto on kirjelmässään vedonnut riidanalaisten toimien tätä seikkaa koskevaan implisiittiseen perusteluun todetessaan, että kantajan antama ”avustus rajoittavien toimenpiteiden kiertämisessä tai rikkomisessa” johtui ”välttämättä” sen asemasta ”Iranin viranomaisten pankkina”. Neuvoston mukaan kantaja ”tarjo[si] pankkipalveluja Iranin hallituksen ministeriöille ja muille hallituksen valvonnassa oleville yksiköille, mukaan luettuna [ydinaseiden levittämiseen osallistuneet] yksiköt”.
- 77 Tässä yhteydessä on kuitenkin todettava, että perustelut voivat olla implisiittisiä, kunhan asianomaiset saavat niiden avulla selville syyt, joiden vuoksi kyseiset toimenpiteet on toteutettu, ja toimivaltaisella tuomioistuimella on käytettävissään riittävät tiedot, jotta se kykenee harjoittamaan laillisuusvalvontaansa (ks. vastaavasti tuomio 7.1.2004, Aalborg Portland ym. v. komissio, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P, Kok., EU:C:2004:6, 372 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 8.2.2007, Groupe Danone v. komissio, C-3/06 P, Kok., EU:C:2007:88, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Perustelut, jotka eivät ole eksplisiittisiä, voidaan siten ottaa huomioon, jos ne ovat sekä asianomaisille että toimivaltaiselle tuomioistuimelle täysin selviä.
- 78 Nyt käsiteltävässä asiassa ei ole kuitenkaan selvää, että kantaja on Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina välttämättä avustanut henkilöitä tai yhteisöjä, jotka osallistuvat Iranin hallitukseen tai ovat sen valvonnassa ja joiden nimet on merkitty luetteloihin henkilöistä ja yhteisöistä, joihin on

kohdistettu Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistettuja rajoittavia toimenpiteitä, rajoittavien toimenpiteiden kiertämisessä tai rikkomisessa tarjoamalla niille pankkipalveluja, esimerkiksi antamalla varoja niiden käyttöön. Vaikka näet on selvää, että kantaja tarjoaa sille Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina kuuluvien tehtäviensä ja toimivaltuuksiensa perusteella yleisesti Iranin hallitukselle rahoitustukea (ks. jäljempänä 108 kohta), tästä ei kuitenkaan välttämättä seuraa, että se tarjoaa tällaista tukea erityisesti henkilöille tai yhteisöille, jotka osallistuvat Iranin hallitukseen tai ovat sen valvonnassa, mukaan luettuna henkilöt ja yhteisöt, joiden nimi on merkitty luetteloihin henkilöistä ja yhteisöistä, joihin on kohdistettu Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistettuja rajoittavia toimenpiteitä.

- 79 Näin ollen neuvoston esittämää implisiittistä perustelua ei voida ottaa huomioon nimenomaisten perustelujen riittämättömyyden korjaamiseksi rajoittavien toimenpiteiden kiertämisen avustamista koskevan edellytyksen osalta.
- 80 Siltä osin kuin riidanalaiset toimet perustuvat Iranin hallituksen tukemista koskevaan edellytykseen, on selvitettävä edellä 66 kohdassa selostetun, kyseistä edellytystä koskevan tulkinnan mukaisesti, viittasiko neuvosto kantajan toimintaan, jolla tosin ei sellaisenaan ole mitään suoraa tai välillistä yhteyttä ydinaseiden levittämiseen mutta joka on kuitenkin omiaan edistämään ydinaseiden levittämistä, koska siten tarjotaan Iranin hallitukselle varoja tai palveluja, joiden avulla sen on mahdollista jatkaa ydinaseiden levittämistä.
- 81 Vaikka neuvostolla oli siten Iranin hallituksen tukemista koskevan edellytyksen osalta velvollisuus täsmentää ja yksilöidä varat tai palvelut, joita kantaja on sen mukaan toimittanut Iranin hallitukselle, sillä ei sitä vastoin ollut, toisin kuin kantaja väittää, velvollisuutta perustella riidanalaisia toimia sen seikan osalta, että Iranin hallitus on mahdollisesti käyttänyt näitä varoja tai palveluja voidakseen jatkaa ydinaseiden levittämistä.
- 82 Neuvosto on nyt käsiteltävässä asiassa nimenomaisesti maininnut ”rahoitustuen Iranin hallitukselle” ja väittänyt vastineen 29 kohdassa, että ”tätä perustetta ei [ollut] tarpeen näyttää tarkemmin toteen, koska [oli] itsestään selvää, että kantaja, joka oli Iranin hallituksen pankki, ant[oi] rahoitustukea Iranin hallitukselle”.
- 83 On totta, että neuvosto ei ole riidanalaisten toimien perusteluissa maininnut Iranin hallituksen tukemista koskevan edellytyksen osalta nimenomaisesti kantajan Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina Iranin hallitukselle tarjoamia rahoituspalveluja.
- 84 Kantaja kykeni nyt käsiteltävässä asiassa kuitenkin ymmärtämään, että neuvosto viittasi kantajan Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina Iranin hallitukselle tarjoamiin rahoituspalveluihin. Lisäksi kantajan kirjelmistä käy ilmi, että se oli ymmärtänyt tämän. Kantaja näet toteaa kannekirjelmän 23 kohdassa R:n todistajanlausunnon perusteella, että ”[Iranin] hallitus on yksi [sen] asiakkaista”, mutta täsmentää tässä yhteydessä, että ”lähes kaikki keskuspankit toimivat hallituksen pankkeina ja [että] [ne] tarjoavat kyseiselle hallitukselle vain tässä merkityksessä ’rahoitustukea’, tai täsmällisemmin rahoituspalveluja”. Kantaja puolustautui siten pääasiallisesti toteamalla, kuten myös sen 7.10.2012 päivätyssä kirjeessä (edellä 14 kohdassa) todettiin, ettei se ollut antanut rahoitustukea millekään instituutiolle (mukaan luettuna Iranin hallitus) rahoittaakseen ydinaseiden levittämistä koskevia toimia.
- 85 Se, että neuvosto ei ole täsmentänyt nyt käsiteltävässä asiassa kantajan tehtäviä ja toimivaltuuksia Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina, ei ole ratkaisevaa, koska nämä on vahvistettu lain säännöksillä, jotka ovat julkisesti saatavilla ja joiden voidaan näin ollen olettaa olevan kaikkien tiedossa. Asianosaisten välillä on näet kiistatonta, että kantajan tehtävät ja toimivaltuudet Iranin islamilaisen tasavallan pankkina on määritelty 9.7.1972 hyväksytyyn, Iranin islamilaisen tasavallan raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain II osan 2 luvussa, erityisesti mainitun lain 12 ja 13 §:ssä. Näin ollen voidaan katsoa, että riidanalaisten toimien perusteluissa, jotka koskevat sitä, että kantaja ”antaa

rahoitustukea Iranin hallitukselle”, viitataan implisiittisesti mutta välttämättä kantajan tehtäviin ja toimivaltuuksiin Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina, sellaisina kuin ne määritetään mainitun lain II osan 2 luvussa ja erityisesti saman lain 12 ja 13 §:ssä.

- 86 Näin ollen neuvostolla ei nyt käsiteltävän asian asiayhteydessä ollut velvollisuutta esittää nimenomaisia perusteluja, jotka koskevat rahoituspalveluja ja siten kantajan Iranin hallitukselle Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina tarjoamia varoja tai rahoitustukea.
- 87 Tästä syystä voidaan katsoa, että riidanalaiset toimet oli riittävästi perusteltu oikeuskäytännössä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti Iranin hallituksen tukemista koskevan edellytyksen osalta.
- 88 Siltä osin kuin rahoitustuen antamista Iranin hallitukselle koskevat perustelut ovat riidanalaisen toimien itsenäisiä ja riittäviä perusteluja, ja koska näiden samojen toimien tueksi vedottujen muiden perusteiden riittämättömyys ei voi johtaa niiden kumoamiseen, perusteluvollisuuden loukkaamista koskeva toinen kanneperuste on hylättävä.
- 89 Edellä esitetystä seuraa kuitenkin, että ainoastaan syyt, jotka koskevat rahoitustuen antamista Iranin hallitukselle, voidaan, koska ne ovat riidanalaisen toimien itsenäisiä ja riittäviä perusteluja, ottaa huomioon muiden nyt käsiteltävässä asiassa esitettyjen kanneperusteiden tarkastelun yhteydessä; näitä muita kanneperusteita ovat kolmas kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen ja tehokasta tuomioistuinvalvontaa koskevan oikeuden loukkaamista, ensimmäinen kanneperuste, joka koskee arviointivirhettä, ja neljäs kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen ja kantajan perusoikeuksien loukkaamista.

Kolmas kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen ja tehokasta tuomioistuinvalvontaa koskevan oikeuden loukkaamista

- 90 Kantaja väittää, että neuvosto on riidanalaisia toimia toteuttaessaan loukannut puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatetta ja oikeutta tehokkaaseen, tuomioistuimen tarjoamaan oikeussuojaan, sellaisina kuin niitä on tulkittu oikeuskäytännössä, koska se ei ole antanut kantajalle tiedoksi näyttöä koskevia seikkoja, joilla riidanalaiset toimet on perusteltu, ja koska se ei ole antanut kantajalle mahdollisuutta esittää tehokkaasti kantaansa kyseisistä seikoista. Nyt käsiteltävässä asiassa kantajalle ei ole ennen kyseisten toimien antamista eikä edes niiden antamisen jälkeen annettu tiedoksi mitään näyttöä, jolla olisi tuettu riidanalaisia toimia, vaikka se oli esittänyt useita tätä koskevia pyyntöjä, erityisesti 28.11.2012 päivätyssä kirjeessä (edellä 17 kohta). Se, että neuvosto on noudattanut erään jäsenvaltion ehdotusta merkitä kantajan nimi riidanalaisiin luetteloihin, ei muuta muuksi sitä seikkaa, että sen olisi pitänyt varmistua tämän ehdotuksen perusteltavuudesta tarvittaessa pyytämällä kyseistä jäsenvaltiota esittämään sille näyttöä ja tietoja, joiden perusteella ehdotus oli perusteltu. Joka tapauksessa on niin, että neuvosto ei voi pyrkiä korjaamaan tätä näytön tiedoksiantamisen puutetta nyt käytävän oikeudenkäynnin kuluessa loukkaamatta kantajan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan. Neuvoston muistiosta, jonka viitenumero on 17576/12, käy kantajan mukaan ilmi, ettei neuvosto antanut riidanalaisia toimia sellaisten seikkojen perusteella, jotka osoittivat kantajan osallistuneen ydinaseiden levittämiseen tai pakotteiden kiertämiseen, vaan ainoastaan sillä sääntöjenvastaisella perusteella, että kantajan nimen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin ”saattaisi vahvistaa huomattavasti tämänhetkistä diplomaattista painostusta Irania kohtaan”. Lisäksi neuvosto on jättänyt kuulematta kantajaa eikä ole ottanut huomioon kantajan sille ilmoittamia tosiseikkoja koskevia tietoja.
- 91 Neuvosto kiistää kantajan väitteet ja vaatii kolmannen kanneperusteen hylkäämistä sillä perusteella, että vaikka katsottaisiinkin, että kantajalla on puolustautumisoikeuksia, niitä on kunnioitettu nyt käsiteltävässä asiassa, koska riidanalaiset toimet on annettu kantajalle tiedoksi, sille on annettu riittävästi tietoja ja seikkoja, jotta se voi ymmärtää kyseisten toimien perustelut, ja sille on lisäksi annettu mahdollisuus esittää kantansa kyseisistä seikoista. Siltä osin kuin kantaja väittää, ettei

neuvosto ole selvittänyt erään jäsenvaltion ehdotuksen perusteella toteutettujen riidanalaisten toimien perusteltavuutta, kyseessä on neuvoston mukaan väite, joka liittyy muun kuin nyt käsiteltävän kanneperusteen kohteena olevan veloitteen rikkomiseen ja se on näin ollen hylättävä tehottomana.

- 92 On palautettava mieleen, että perusoikeus puolustautumisoikeuksien kunnioittamiseen menettelyssä, joka edeltää rajoittavan toimenpiteen toteuttamista, vahvistetaan nimenomaisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jolle SEU 6 artiklan 1 kohdassa annetaan sama oikeudellinen arvo kuin perussopimuksille, 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa (ks. edellä 56 kohdassa mainittu tuomio *Makhlouf v. neuvosto*, EU:T:2013:431, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 93 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate edellyttää yhtäältä, että asianomaiselle henkilölle tai yhteisölle annetaan tiedoksi sitä vastaan esitetyt seikat, joita on käytetty sille vastaisen toimen perustelemiseen, ja toisaalta, että asianomaiselle henkilölle tai yhteisölle annetaan mahdollisuus esittää tehokkaasti kantansa kyseisistä seikoista (ks. analogisesti tuomio 12.12.2006, *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto*, T-228/02, EU:T:2006:384, 93 kohta).
- 94 Tehdessään päätöstä, jossa pysytetään henkilön tai yhteisön nimi luettelossa henkilöistä tai yhteisöistä, joihin on kohdistettu rajoittavia toimenpiteitä, neuvoston on kunnioitettava tämän henkilön tai yhteisön oikeutta tulla ennalta kuulluksi, mikäli se hyväksyy nimen pysyttämistä luettelossa koskevassa päätöksessä uusia seikkoja eli seikkoja, joita ei mainita nimen merkitsemistä kyseiseen luetteloon koskevassa alkuperäisessä päätöksessä (ks. vastaavasti tuomio 21.12.2011, *Ranska v. People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, Kok., EU:C:2011:853, 62 kohta ja edellä 56 kohdassa mainittu tuomio *Makhlouf v. neuvosto*, EU:T:2013:431, 42 ja 43 kohta).
- 95 Nyt käsiteltävässä asiassa neuvosto antoi 2.8.2012 kantajalle erikseen tiedoksi riidanalaisten toimien perustelut, jotka koskivat sitä, että kantaja "ant[oi] rahoitustukea Iranin hallitukselle". Viimeksi mainittujen toimien laillisuutta on arvioitava tämän neuvoston käyttämän perustelun eikä neuvoston muistioon, jonka viitenumero on 17576/12, sisältyvän perustelun, jota ei mainita riidanalaisissa toimissa, perusteella.
- 96 Nyt annettavan tuomion 87 kohdasta käy ilmi, että tämän perustelun voitiin katsoa olevan riittävä oikeuskäytännössä vahvistettujen edellytysten mukaisesti Iranin hallituksen tukemista koskevan edellytyksen osalta.
- 97 Neuvostolla ei myöskään ollut nyt käsiteltävässä asiassa velvollisuutta antaa kantajalle tiedoksi niitä asiakirjatietoja, joihin tämä perustelu perustui, koska näiden seikkojen, jotka koskivat juuri kantajan Iranin hallitukselle Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina toimittamia rahoituspalveluja, voitiin olettaa olevan kaikkien tiedossa ja sisältyvän implisiittisesti riidanalaisten toimien perusteluihin Iranin hallituksen tukemista koskevan edellytyksen osalta (ks. edellä 85 kohta). Toisin sanoen neuvoston ei tarvinnut antaa kantajalle niitä asiakirjoja, joissa täsmennettiin viimeksi mainitun tehtävät ja toimivaltuudet Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina.
- 98 Kantaja on voinut riitauttaa tämän perustelun ja sen taustalla olevat seikat jo ennen riidanalaisten toimien antamista. Kantaja kiisti siten 7.10.2012 päivätyssä kirjeessään antavansa rahoitustukea millekään instituutiolle (mukaan luettuna Iranin hallitus) rahoittaakseen ydinaseiden levittämistä. Lisäksi se on voinut käyttää tehokkaasti kanneoikeuttaan toteamalla nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä, että se "ei tu[kenut] hallitusta rahoituksellisesti enempää kuin mikä tahansa muu keskuspankki maailmassa" ja että se "ei erityisesti an[taut] riidanalaisissa toimissa tarkoitettua kaltaista tukea eli tukea ydinaseiden levittämistä koskevalle toiminnalle".
- 99 Näin ollen kantajan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen tuomioistuINVALVONTAAN on kunnioitettu riidanalaisia toimia annettaessa.

- 100 Näin ollen kolmas kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen ja tehokasta tuomioistuINVALVONTAA koskevan oikeuden loukkaamista, on hylättävä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee arviointivirhettä

- 101 Kantaja väittää, että neuvosto on tehnyt arviointivirheen pysyttäessään uudelleentarkastelun jälkeen kantajan nimen riidanalaisissa luetteloissa, vaikka kantaja ei täyttänyt aineellisia edellytyksiä, joiden perusteella on päätöksen 2010/413 20 artiklan ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan mukaan mahdollista merkitä sen nimi kyseisiin luetteloihin. Kantaja väittää, että koska riidanalaisista toimista puuttuvat kaikki yksityiskohdat, on mahdotonta selvittää, mihin mainituissa säännöksissä ilmaistuun edellytykseen perustelut, joiden mukaan kantaja on ”antan[ut] rahoitustukea Iranin hallitukselle”, liittyvät. Tällä on rajoitettu huomattavasti sen mahdollisuutta käyttää kanneoikeuttaan ja se on tältä kannalta katsottuna asetettu epätydyttävään ja epäasianmukaiseen tilanteeseen. Joka tapauksessa neuvosto on sen mukaan tehnyt arviointivirheen katsoessaan, että kyseisen päätöksen 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja kyseisen asetuksen 23 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetty edellytys eli Iranin hallituksen tukemista koskeva edellytys täyttyi nyt käsiteltävässä asiassa. Kantajan mukaan neuvoston muistiosta, jonka viitenumero on 17576/12 ja joka on liitetty 10.12.2012 päivättyyn kirjeeseen, käy ilmi, että riidanalaisien toimien todellisena syynä oli se, että kantajan nimen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin ”saatt[oi] vahvistaa huomattavasti tämänhetkistä diplomaattista painostusta Irania kohtaan”. Mistään ei käy ilmi, että neuvosto olisi riidanalaisia toimia antaessaan ottanut huomioon perusteen, jonka mukaan kantaja oli tukenut Iranin hallitusta, ja oikeuskäytännön mukaan tällä perusteella ei näin ollen ole merkitystä riidanalaisien toimien oikeuttamisen osalta. Joka tapauksessa pelkkä väite siitä, että kantaja tarjoaa tiettyjä palveluja hallitukselle, ilman että on esitetty näyttöä mahdollisesta yhteydestä näiden palvelujen ja ydinaseiden levittämisen välillä, ei riitä perustelemaan riidanalaisia toimia oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla.
- 102 Neuvosto kiistää kantajan väitteet ja vaatii ensimmäisen kanneperusteen hylkäämistä sillä perusteella, että se ei ole tehnyt mitään arviointivirhettä, koska päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a, b ja d alakohdassa ilmaistut aineelliset edellytykset täyttyivät kantajan tapauksessa. Riidanalaisilla toimilla lisätty ylimääräinen peruste eli se, että kantaja ”antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle”, vastaa kyseisen päätöksen 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja kyseisen asetuksen 23 artiklan 2 kohdan d alakohdassa mainittua, Iranin hallituksen tukemista koskevaa edellytystä. Tälle perusteelle ei neuvoston mukaan ole tarpeen esittää näyttöä, koska on itsestään selvää, että kantaja, joka on Iranin hallituksen pankki, antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle. Se toteaa, että tämä peruste on otettava huomioon, koska se on nimenomaisesti mainittu riidanalaisissa toimitissa.
- 103 Kuten tämän tuomion 89 ja 95 kohdasta käy ilmi, nyt käsiteltävänä olevaa kanneperustetta tutkittaessa riidanalaisien toimien laillisuutta on arvioitava riidanalaisien toimien perustelun, jonka mukaan kantaja ”ant[oi] rahoitustukea Iranin hallitukselle”, eikä neuvoston muistioon, jonka viitenumero on 17576/12, sisältyvän perustelun perusteella, ja ensimmäisen kanneperusteen osalta on selvítettävä, liittyykö näihin toimiin arviointivirhe, joka koskee päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ilmaistun, Iranin hallituksen tukemista koskevan edellytyksen sovellettavuutta.
- 104 Edellä 85 kohdassa selostetuista syistä tämän perustelun perusteltavuutta arvioitaessa huomioon voidaan ottaa kantajalle Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina kuuluvat tehtävät ja toimivaltuudet sellaisina kuin ne on määritetty Iranin islamilaisen tasavallan raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain II osan 2 luvun ja erityisesti kyseisen lain 12 ja 13 §:ssä.

105 Iranin islamilaisen tasavallan raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain 12 §:stä käy ilmi seuraavaa:

”Bank Markazi Iranilla, joka on hallituksen pankki, on seuraavat tehtävät:

- a) ministeriöiden, hallituksen elinten, hallitukseen sidoksissa olevien elinten, valtionyhtiöiden ja kuntien sekä sellaisten elinten, joiden osuuksista yli puolet on ministeriöiden, hallituksen elinten, hallitukseen sidoksissa olevien elinten, valtionyhtiöiden tai kuntien omistuksessa, kirjanpito sekä näiden kaikkien tahojen pankkitoimien hoito Iranissa ja ulkomailla
- b) kaikytyppisten valtion obligaatioiden ja valtion velkasitoumusten myynti ja pääoman takaisinmaksu sekä niihin liittyvien korkojen maksu hallituksen edustajana; lisäksi oikeus siirtää tällainen edustusvalta luonnollisille henkilöille tai muille elimille

--

- e) maksusopimusten tekeminen hallituksen ja vieraiden valtioiden välisten valuutta-, rahoitus-, kauppaj- ja transitsopimusten täytäntöönpanemiseksi.”

106 Iranin islamilaisen tasavallan raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain 13 §:ssä säädetään lisäksi seuraavaa:

”Bank Markazi Iranilla on seuraavat toimivaltuudet:

1. lainojen ja luottojen myöntäminen ministeriöille ja hallituksen elimille, mikäli tähän on lakiin perustuva lupa
2. hallituksen, ministeriöiden ja hallituksen elinten antamien sitoumusten takaaminen, mikäli tähän on lakiin perustuva lupa
3. lainojen ja luottojen myöntäminen valtionyhtiöille, kunnille, hallitukseen sidoksissa oleville elimille tai kuntiin sidoksissa oleville elimille sekä niille myönnettyjen lainojen ja luottojen takaaminen riittäviä vakuuksia vastaan

--

5. valtion velkasitoumusten ja valtion obligaatioiden sekä vieraiden valtioiden hallitusten tai valtuutettujen kansainvälisten finanssilaitosten liikkeeseen laskemien obligaatioiden osto ja myynti
--”

107 Näistä säännöksistä käy ilmi, että kantajan tehtävänä on muun muassa hoitaa Iranin hallituksen kirjanpitoa, täytäntöönpanna rahoitusliiketoimia tai sopia niistä mainitun hallituksen nimissä ja sen lukuun, myöntää sille lainoja tai luottoja, taata sen sitoumukset ja ostaa tai myydä sen liikkeeseen laskemia obligaatioita.

108 Kantajalle Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina kuuluvien tehtävien ja toimivaltuuksien, sellaisina kuin ne on määritetty Iranin islamilaisen tasavallan raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain II osan 2 luvussa ja erityisesti kyseisen lain 12 ja 13 §:ssä, perusteella on selvää, että kantaja tarjoaa Iranin hallitukselle rahoituspalveluja, jotka ovat määrällisen tai laadullisen merkityksensä vuoksi omiaan edistämään ydinaseiden levittämistä tukemalla Iranin hallitusta varojen tai aineellisten, rahoituksellisten ja logististen palvelujen muodossa siten, että sen on mahdollista jatkaa ydinaseiden levittämistä.

- 109 On totta, että kantaja on väittänyt ensimmäistä kertaa suullisessa käsittelyssä, että sen toimivallalle myöntää lainoja ja luottoja tai antaa takauksia hallitukselle oli edellytyksiä, kuten lakiin perustuvan luvan saaminen, jotka eivät täytyneet missään vaiheessa kyseisenä ajanjaksona, sillä seurauksella, että se ei käyttänyt kyseisiä toimivaltuuksia eikä antanut Iranin hallitukselle käytännössä mitään varoja tai rahoitustukea. On kuitenkin kantajan, joka on siten esittänyt puolustautumisperusteen voidakseen suhteuttaa tähän tilanteeseen sille lailla myönnettyjen toimivaltuuksien vaikutuksia, näyttää toteen tämän perusteen tueksi esitetyt tosiseikat. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kantaja ei kuitenkaan ole esittänyt tällaista näyttöä. Missään tapauksessa kantajan esittämä puolustautumisperuste ei sovellu sen Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina Iranin hallitukselle tarjoamiin kaikkiin rahoituspalveluihin, esimerkiksi kirjanpitoon, rahoitusliiketoimista sopimiseen ja niiden täytäntöönpanoon tai obligaatioiden ostoon ja myyntiin. Lisäksi on niin, että vaikka kantaja on kiistänyt asettavansa omia rahoitusvarojaan Iranin hallituksen käyttöön, se on kuitenkin myöntänyt tarjoavansa sille rahoituspalveluja samalla tavalla kuin kaikki valtion keskuspankit tarjoavat tällaisia palveluja kyseisen valtion hallitukselle. Nämä palvelut ovat määrällisen tai laadullisen merkityksensä vuoksi omiaan tarjoamaan Iranin hallitukselle tukea siten, että sen on mahdollista jatkaa ydinaseiden levittämistä.
- 110 Neuvoston on siten perustellusti katsonut, että kantaja ”ant[oi] rahoitustukea Iranin hallitukselle”, joten päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ilmaistu, Iranin hallituksen tukemista koskeva edellytys, sellaisena kuin sitä on tulkittu edellä 66 kohdassa, täyttyi nyt käsiteltävässä asiassa.
- 111 Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee arviointivirhettä, on näin ollen hylättävä.

Neljäs kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen ja kantajan perusoikeuksien, erityisesti tämän omaisuuden ja maineen suojelemista koskevan oikeuden, loukkaamista

- 112 Kantaja väittää, että neuvosto on riidanalaisissa toimissa loukannut sen omaisuudensuojaa ja maineen suojelemista koskevaa oikeutta sekä suhteellisuusperiaatetta, koska joka tapauksessa riidanalaisilla toimilla loukattiin tarpeettomasti ja suhteettomasti sen omaisuutta ja mainetta. Kantajan mukaan riidanalaisilla toimilla on nyt käsiteltävässä asiassa huomattavia vaikutuksia kantajan omaisuuteen ja maineeseen sekä – siltä osin kuin on kyse sen toiminnasta Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina – Iranin koko kansaan, niin kuin R:n todistajanlausunnossa todetaan. Riidanalaiset toimet on siten toteutettu vastoin unionin julkisia julkilausumia, joiden mukaan rajoittavia toimenpiteitä ei kohdisteta Iranin kansaan. Riidanalaiset toimet eivät perustu näyttöön kantajan ja ydinaseiden levittämisen välisestä yhteydestä vaan pelkästään siihen seikkaan, että kantajan nimen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin ”saattaisi vahvistaa huomattavasti tämänhetkistä diplomaattista painostusta Irania kohtaan”. Tällainen perustelu on kantajan mukaan liian yleinen eikä vastaa Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden käyttöön ottamisesta annetussa unionin säännöstössä ilmoitettua tavoitetta eli ydinaseiden levittämisen ja erityisesti ydinaseiden levittämistä koskevan rahoituksen estämistä. Riidanalaiset toimet perustuvat sen mukaan liian yleiseen ja epämääräiseen perusteluun, jotta niitä voitaisiin tehokkaasti riitauttaa. Kantaja väittää, että sillä ei ole näin ollen mitään asianmukaista keinoa saada nimeään poistetuksi riidanalaisista luetteloista. Riidanalaisilla toimilla loukataan sen mukaan myös oikeusvarmuuden ja ennakoitavuuden periaatteita.
- 113 Neuvosto kiistää kantajan väitteet ja vaatii, että neljäs kanneperuste on hylättävä perusteettomana. Kantajan perusvapauksien ja -oikeuksien rajoittaminen voidaan oikeuttaa ydinaseiden levittämisen ja sen rahoittamisen lopettamista koskevalla legitimiillä päämäärällä, joka puolestaan on osa yleistä kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden säilyttämistä koskevaa yleistä tavoitetta, jonka unionin yleinen tuomioistuin on jo katsonut olevan unionin tavoittelema yleisen edun mukainen päämäärä. Riidanalaisia toimia sovelletaan vain pieneen osaan kantajan varoista, jotka sijaitsevat enimmäkseen Iranissa tai Euroopan unionin ulkopuolisissa maissa. Lisäksi päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on

muutettuna päätöksellä 2012/35 ja sitten päätöksellä 2012/635, 20 artiklan 3–4 a, 6 ja 7 kohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 24–27 ja 28 artiklassa säädetään mahdollisuudesta vapauttaa jäädytetyt varat tietyistä menoista vastaamiseksi. Nämä poikkeukset, joista eräät koskevat erityisesti kantajaa, lieventävät neuvoston mukaan tuntuvasti kantajaan kohdistettujen seuraamusten vaikutusta.

- 114 Unionin oikeuden yleisiin periaatteisiin kuuluvan suhteellisuusperiaatteen mukaan taloudellisen toiminnan kiellon lainmukaisuuden edellytyksenä on, että kieltoimenpiteet ovat tarpeellisia kyseisellä säännöstyöllä lainmukaisesti tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseksi ja tähän soveltuvia, eli silloin kun on mahdollista valita usean tarkoituksenmukaisen toimenpiteen välillä, on valittava vähiten rajoittava, eivätkä toimenpiteistä aiheutuvat haitat saa olla liian suuria tavoiteltuihin päämääriin nähden (ks. edellä 49 kohdassa mainittu tuomio *Bank Melli Iran v. neuvosto*, EU:T:2013:397, 179 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 115 Lisäksi oikeuskäytännön mukaan ne perusoikeudet, joihin kantaja vetoaa, eli omaisuudensuoja ja oikeus hyvään maineeseen eivät ole ehdottomia ja niiden käyttöä voidaan rajoittaa unionin yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Kaikilla luonteeltaan taloudellisilla tai rahoituksellisilla rajoittavilla toimenpiteillä on siten lähtökohtaisesti vaikutuksia niiden kohteena olevien henkilöiden tai yhteisöjen omaisuuteen ja maineeseen, ja niillä aiheutetaan siten vahinkoja viimeksi mainituille. Kyseisten rajoittavien toimenpiteiden tavoitteiden merkitys on kuitenkin omiaan oikeuttamaan kyseisille henkilöille tai yhteisöille aiheutuvat merkittävätkin kielteiset seuraukset (ks. vastaavasti tuomio 9.7.2009, *Melli Bank v. neuvosto*, T-246/08 ja T-332/08, Kok., EU:T:2009:266, 111 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 116 Nyt annettavan tuomion 88, 100 ja 110 kohdasta käy ilmi, että siltä osin kuin riidanalaiset toimet perustuvat Iranin hallituksen tukemista koskevaan edellytykseen, niihin ei liity mitään olennaisten menettelymääräysten rikkomista tai arviointivirhettä, joka oikeuttaisi niiden kumoamisen.
- 117 Lisäksi tämän tuomion 66 kohdasta käy ilmi, että siltä osin kuin riidanalaiset toimet perustuvat Iranin hallituksen tukemista koskevaan edellytykseen, ne voidaan oikeuttaa yleisen edun mukaisella tavoitteella poistaa Iranin hallitukselta kaikki varat tai rahoituspalvelut, jotka mahdollistavat sen jatkavan ydinaseiden levittämistä, riippumatta siitä, tukevatko henkilöt tai yhteisöt, jotka tarjoavat näitä varoja tai palveluja, itse ydinaseiden levittämistä.
- 118 Lopuksi kantajalle aiheutuneen vahingon osalta on todettava, että on totta, että riidanalaisilla toimilla rajoitetaan kantajan omaisuudensuojaa huomattavassa määrin, erityisesti, koska se ei voi käyttää sille kuuluvia, unionissa sijaitsevia varoja tai unionin jäsenvaltioiden kansalaisten hallussa olevia varoja tai siirtää sille kuuluvia varoja unioniin muutoin kuin mikäli tähän on erityinen lupa. Lisäksi riidanalaisilla toimilla loukataan vakavalla tavalla kantajan mainetta, koska siihen kohdistetut riidanalaiset toimet saattavat saada sen yhteistyökumppanit ja asiakkaat suhtautumaan siihen epäilevästi tai epäluottamuksella.
- 119 Riidanalaisista toimista kantajalle aiheutuneet haitat eivät kuitenkaan ole liiallisia verrattuna niillä tavoitellun, kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden säilyttämistä koskevan tavoitteen merkittävyyteen. Näin on erityisesti nyt käsiteltävässä asiassa, koska ensinnäkin riidanalaiset toimet koskevat vain osaa kantajan varoista. Lisäksi päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2012/35 ja sitten päätöksellä 2012/635, 20 artiklan 3–4 a, 6 ja 7 kohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 24–27 ja 28 artiklassa säädetään mahdollisuudesta vapauttaa kantajan jäädytetyt varat, jotta se voisi vastata tietyistä, erityisesti välttämättömiksi katsotuista menoista tai jotta sillä olisi rahoitus- tai luottolaitoksiin nähden maksuvalmius kaupankäynnin rahoittamiseksi tai jotta tietyt erityiset kauppasopimukset voitaisiin täyttää. Lopuksi on huomautettava, että neuvosto ei väitä, että kantaja on itse osallistunut ydinaseiden levittämiseen. Kantajaa itseään ei siis ole yhdistetty toimintaan, josta aiheutuu vaaraa kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle, joten siihen kohdistuva epäluottamus on tästä syystä vähäisempi.

120 Näissä olosuhteissa neljäs kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen ja kantajan perusoikeuksien, erityisesti tämän omaisuuden ja maineen suojelemista koskevan oikeuden, loukkaamista, on hylättävä.

121 Näin ollen kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

122 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut neuvoston vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Central Bank of Iran veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä maaliskuuta 2015.

Allekirjoitukset